ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἦχος α'.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος
ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων
καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων
τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα,
ἀνέστης τριήμερος, Σωτήρ,
δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὴν ζωήν·
διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν
ἐβόων σοι, Ζωοδότα·
Δόξα τῇ Ἀναστάσει σου, Χριστέ,
δόξα τῇ βασιλείᾳ σου,
δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε φιλάνθρωπε.

Ἦχος β'.

Ὅτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον,
ἡ ζωὴ ἡ ἀθάνατος,
τότε τὸν Ἅδη ἐνέκρωσας,
τῇ ἀστραπῇ τῆς θεότητος·
ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεῶτας
ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας,
πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων
ἐκραύγαζον·
Ζωοδότα Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἦχος γ'.

Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια,
ἀγαλλιάσθω τὰ ἐπίγεια,
ὅτι ἐποίησε κράτος
ἐν βραχίονι αὐτοῦ ὁ Κύριος·
ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον.
πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο,
ἐκ κοιλίας Ἅδου ἐρρύσατο ἡμᾶς,
καὶ παρέσχε τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος δ'.

Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα,
ἐκ τοῦ Ἀγγέλου μαθοῦσαι
αἱ τοῦ Κυρίου Μαθήτριαι,
καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν
ἀπορρίψασαι,
τοῖς Ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλεγον·
Ἐσκύλευται ὁ θάνατος,
ἠγέρθη Χριστὸς ὁ Θεός,
δωρούμενος τῷ κόσμῳ
τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον Λόγον
Πατρὶ καὶ Πνεύματι,
τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα
εἰς σωτηρίαν ἡμῶν,
ἀνυμνήσωμεν, πιστοὶ
καὶ προσκυνήσωμεν·
ὅτι ηὐδόκησε, σαρκὶ
ἀνελθεῖν ἐν τῷ σταυρῷ,
καὶ θάνατον ὑπομεῖναι,
καὶ ἐγεῖραι τοὺς τεθνεῶτας,
ἐν τῇ ἐνδόξῳ Ἀναστάσει αὐτοῦ.

Ἦχος πλ. β'.

Ἀγγελικαὶ δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνῆμά σου,
καὶ οἱ φυλάσσοντες, ἀπενεκρώθησαν·
καὶ ἵστατο Μαρία ἐν τῷ τάφῳ,
ζητοῦσα τὸ ἄχραντόν σου σῶμα.
Ἐσκύλευσας τὸν Ἅδην,
μὴ πειρασθεὶς ὑπ' αὐτοῦ·
ὑπήντησας τῇ Παρθένῳ,
δωρούμενος τὴν ζωήν.
Ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν,
Κύριε δόξα σοι.

Ἦχος βαρύς.

Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν θάνατον·
ἠνέῳξας τῷ ληστῇ τὸν παράδεισον·
τῶν μυροφόρων τὸν θρῆνον μετέβαλες,
καὶ τοῖς σοῖς ἀποστόλοις κηρύττειν
ἐπέταξας,
ὅτι ἀνέστης, Χριστὲ ὁ Θεός,
παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος πλ. δ'.

Ἐξ ὕψους κατῆλθες ὁ εὔσπλαγχνος,
ταφὴν κατεδέξω τριήμερον,
ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς τῶν παθῶν.
Ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν,
Κύριε, δόξα σοι.

Χριστὸς ἀνέστη (Ἦχος πλ. α').

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν,
θανάτῳ θάνατον πατήσας
καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι
ζωὴν χαρισάμενος.

Ἦχος α'.

Ἐνῶ ὁ μεγάλος λίθος τοποθετήθηκε ἐφαρμοστὰ καὶ μὲ ἀσφάλεια στὸν τάφο ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους καὶ ἐνῶ στρατιῶτες ἐφύλασσαν τὸ ἄχραντο Σῶμα σου, ἀνεστήθης μετὰ τρεῖς ἡμέρες ἐκ νεκρῶν, Ἰησοῦ Χριστὲ Σωτήρ μας, χαρίζοντας ἔτσι στὸν κόσμο τὴν νέα ἀληθινὴ ζωή· γι' αὐτὸ τὸ μεγάλο θαῦμα, οἱ οὐράνιες δυνάμεις ἔψαλλαν θριαμβευτικὰ σὲ σένα, χορηγὲ τῆς ζωῆς· Δοξολογία σοῦ ἀνήκει γιὰ τὴν ἔνδοξη Ἀνάστασί σου, Χριστέ, δοξολογία γιὰ τὴ νέα εὐεργετικὴ κυριαρχία Σου, δοξολογία γιὰ τὸ θεῖο σχέδιο τῆς ἀγάπης σου γιὰ τὴν σωτηρία μας, μοναδικὲ φιλάνθρωπε Κύριε.

Ἦχος β'.

Ὅταν, Χριστέ μας, κατέβηκες ἐκεῖ, ὅπου κυριαρχεῖ ὁ θάνατος, δηλαδὴ στὸν Ἅδη, σὺ ποὺ εἶσαι ἡ ἀθάνατος καὶ αἰώνιος ζωή, τότε, μὲ τὴν ἀστραπὴ καὶ τὴν παρουσία τῆς θεότητός σου, ἐνίκησες καὶ ἐνέκρωσες τὸν Ἅδη· ὅταν δὲ μὲ τὰ χέρια σου ἀνέσυρες ἀπὸ τὰ τάρταρα τοῦ Ἅδου καὶ ὡδήγησες στὴν Ἀνάστασι αὐτοὺς οἱ ὁποῖοι εἶχαν πεθάνει, τότε ὅλες οἱ ἀγγελικὲς Δυνάμεις ποὺ εὑρίσκονται στοὺς οὐρανοὺς ἔψαλλαν θριαμβευτικά· Σὺ ποὺ χορηγεῖς τὴν ἀληθινὴ καὶ αἰώνιο ζωή, Χριστὲ καὶ Θεέ μας, ἂς εἶσαι δοξασμένος.

Ἦχος γ'.

Ἂς εὐφραίνεται ὁλόκληρος ὁ οὐράνιος κόσμος, καὶ ἂς σκιρτᾶ ἀπὸ ἀγαλλίασι ὅλη ἡ ἐπίγεια κτίσι, διότι ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς μὲ τὴν πανίσχυρη δύναμί του ἐδημιούργησε νέα ἐξουσία καὶ νέα κτίσι· κατεπάτησε δηλαδὴ καὶ κατήργησε μὲ τὸν δικό του θάνατο τὸν θάνατο, ἀνεδείχθη ὁ πρῶτος ἀπὸ τοὺς νεκρούς, ἀφοῦ πρῶτος αὐτὸς ἀνεστήθη, καὶ μὲ τὴν Ἀνάστασί του αὐτὴ ἐγλύτωσε καὶ ὅλους ἐμᾶς ἀπὸ τὸν κλοιὸ τῆς κολάσεως τοῦ Ἅδου, καὶ ἐχορήγησε ἔτσι σ' ὁλόκληρο τὸν κόσμο τὸ μέγα ἔλεός του.

Ἦχος δ'.

Ἀφοῦ οἱ Μαθήτριες τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπληροφορήθησαν ἀπὸ τὸν Ἄγγελο τὸ χαρούμενο μήνυμα τῆς Ἀναστάσεώς του, καὶ ἀπεκήρυξαν τὴν προγονικὴ ἀπόφασι (τῆς ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἀποστασίας τῶν ἀνθρώπων) ἀνήγειλλαν στοὺς Ἀποστόλους μὲ περισσὴ εὐχαρίστησι· Ἔχει νικηθῆ πλέον ὁ θάνατος, ἀφοῦ ἀνεστήθη ὁ Χριστὸς καὶ Θεός μας, χαρίζοντας ἔτσι σ' ὁλόκληρο τὸν κόσμο τὸ ἀπέραντο καὶ πλούσιο ἔλεός του.

Ἦχος πλ. α'.

Τὸν Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ, ποὺ ὑπάρχει προαιωνίως, χωρὶς νὰ λάβη ποτὲ ἀρχή, εἶναι ὁμοούσιος δηλαδὴ μὲ τὸν Πατέρα Θεὸ καὶ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, αὐτὸν ποὺ ἐγεννήθη τέλειος ἄνθρωπος, παίρνοντας σάρκα ἀπὸ τὴν Παρθένο Μαρία γιὰ τὴν σωτηρία μας, ἂς τὸν ἀνυμνήσωμε οἱ πιστοί, κι ἂς τὸν προσκυνήσωμε εὐλαβικά· καὶ τοῦτο, διότι ἐδέχθη ἀπὸ μεγάλο ταπείνωσι νὰ καρφωθῇ ἐπάνω στὸν Σταυρὸ καὶ νὰ ὑπομείνη τὸν θάνατο, καὶ νὰ ἀναστήσῃ ἔτσι αὐτοὺς ποὺ εἶχαν πεθάνει, μὲ τὴν δική του ἔνδοξη καὶ τριήμερη Ἀνάστασι.

Ἦχος πλ. β'.

Τὴν ὥρα τῆς θριαμβευτικῆς Ἀναστάσεώς σου, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἀγγελικαὶ Δυνάμεις ἐνεφανίσθησαν ἐπάνω στὸ μνῆμα σου, καὶ οἱ στρατιῶτες ποὺ σὲ ἐφύλασσαν ἔπεσαν κάτω σὰν νεκροὶ ἀπὸ τὴν δύναμί σου καὶ τὴν ἀστραπὴ τοῦ θαύματος· καὶ μετὰ ἀπὸ λίγο στεκόταν μπροστὰ στὸν τάφο σου ἡ μαθήτριά σου ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ ἀναζητοῦσε τὸ ἅγιο καὶ ἄχραντο σῶμα σου. Σὺ ὅμως εἶχες πλέον κατεβῆ στὸν Ἅδη, τὸν ὁποῖον ἐνίκησες καὶ ἐταπείνωσες, χωρὶς νὰ πειραχθῆς καθόλου ἀπὸ αὐτόν, ἀμέσως δὲ μετὰ τὴν Ἀνάστασί σου συνήντησες τὴν Παρθένο ποὺ σὲ ἀναζητοῦσε, δωρίζοντας σ' αὐτὴν τὴν νέα ζωὴ τῆς Ἀναστάσεως. Γιὰ ὅλα αὐτά, Κύριε Ἰησοῦ, σένα ὁ ὁποῖος ἀνεστήθης πρῶτος ἀπὸ τοὺς νεκρούς, σὲ δοξολογοῦμε!

Ἦχος βαρύς.

Μὲ τὴν δύναμι τῆς θυσίας σου ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ κατήργησες τὸν θάνατο, Κύριε· ἄνοιξες στὸ ληστή, ποὺ μετενόησε, τὸν παράδεισο· μετέτρεψες σὲ χαρὰ τοὺς θρήνους τῶν μυροφόρων γυναικῶν ποὺ ἦλθαν στὸ μνῆμα σου, καὶ στοὺς Ἀποστόλους Σου ἔδωσες τὴν ἐντολὴ νὰ κηρύττουν τὸ εὐαγγέλιό σου σ' ὅλο τὸν κόσμο· κι ὅλα αὐτὰ ἔγιναν, διότι ἀνέστης ἐκ νεκρῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεός μας, παρέχοντας στὸν κόσμο τὸ μεγάλο Σου ἔλεος.

Ἦχος πλ. δ'.

Ἦλθες ψηλὰ ἀπὸ τοὺς Οὐρανοὺς καὶ κατέβηκες στὴ γῆ, Χριστὲ καὶ Θεέ μας, γεμᾶτος ἀπὸ εὐσπλαγχνία καὶ ἀγάπη γιὰ μᾶς· καταδέχτηκες, μετὰ τὸ μαρτυρικὸ θάνατό σου, νὰ ὑποστῆς τὸν ἐνταφιασμὸ γιὰ τρεῖς ἡμέρες, μὲ μοναδικὸ σκοπὸ νὰ μᾶς ἀπελευθερώσης καὶ νὰ μᾶς ἀπαλλάξης ἀπὸ τὰ δεινὰ τῆς ἁμαρτίας. Σύ, λοιπόν, Κύριε, ποὺ μ' αὐτὸ τὸ μεγάλο θαῦμα τῆς ἀγάπης σου καὶ τῆς θυσίας σου ἔγινες γιὰ μᾶς ἡ πραγματικὴ ζωὴ καὶ ἡ ἀληθινὴ ἀνάστασι, ἂς εἶσαι δοξασμένος.

Χριστὸς ἀνέστη (Ἦχος πλ. α').

Ὁ Χριστὸς ἀνεστήθη ἀπὸ τοὺς νεκρούς, ἀφοῦ ἐνίκησε καὶ κατήργησε τὸ θάνατο μὲ τὸ δικό του θάνατο ἐπάνω στὸ Σταυρὸ κι ἔτσι ἐχάρισε σ' αὐτοὺς ποὺ ἦσαν θαμμένοι στὰ μνήματα τὴν αἰώνιο ζωή.